

Bedsteforældre for Asyl - Stormøde 19. maj 2022 i Netværkshuset

Referat

ordstyrer Knud Vilby - referent Knud og Margrethe Tjalve

Mødet indledtes med at Mette Roerup motiverede et minut stilhed til minde om netop afdøde Kirsten Kjær, medlem af koordinationsgruppen.

1. Direktør i Dignity (tidligere RCT, stiftet i 1982) Rasmus Grue Christensen fortalte om Dignitys arbejde og udfordringer. Omkring 35 % af flygtninge har kompleks PTSD (skizofreni kombineret med demens), og denne andel har været stabil over en årrække. Det fortæller om hvor store udfordringerne er, også i forhold til integration. Mens de fleste flygtninge eksempelvis klarer sig godt på arbejdsmarkedet, er det meget svært for folk med kompleks PTSD. Det ville derfor også være både sundhedsmæssigt og økonomisk fornuftigt at sætte tidligt ind med hjælp, men i gennemsnit går der over 14 år, førend hjælpen når frem. Og resultaterne bliver dårligere ved sen behandling.

Dignity må kun indlede et egentligt behandlingsforløb, når en flygtning har fået opholdsgrundlag, og da kun efter henvisning fra læge eller kommune. Ofte prøves mange andre dårlige indsatser først.

I samarbejde med Røde Kors er der indført en ny hurtig screening for at spore indikationer på PTSD. Hvis sådanne indikationer findes, burde det i alle tilfælde føre til en fuldt udfoldet screening og evt. behandling, men det sker ikke. Rasmus svarer på et spørgsmål, at fuld screening og behandling i asylfasen måske ville kunne føre til asyl.

Dignity har 4 hovedarbejdsområder:

- 1) Rehabilitering (klinik på Østerbro for traumatiserede flygtninge)
- 2) Udvikling herunder internationale indsatser med Danida-midler
- 3) Menneskerettigheder og herunder dokumentation af overtrædelser
- 4) Viden og forskning (rehabilitation og forebyggelse).

Dignity er en af tilsynsmyndighederne i bl.a. Ellebæk. Der er ikke traumebehandling i udrejse- og asylcentre. Forslag om screeningsundersøgelse ved ankomst til DK, men først må man udvikle sådan et værktøj. Systemet er dårligt til at definere traumer, men godt til at behandle dem, når de endelig er blevet definerede.

Dignity arbejder helst i åbenhed og har skruet voldsomt op for deltagelsen i den offentlige debat. Men man søger også at påvirke myndigheder mere diskret.

Rasmus nævnte en række alvorlige problemområder. Et af dem er brugen af fængselspersonale i udrejsecentre, og herunder også massiv anvendelse af isolationsfængsel for latterlige forseelser (3 dage for at sige fuck eller for at have røget uden tilladelse). Traumer forværres, og det er ineffektivt. "Og på alle måder åndsvagt".

To andre store projekter som Dignity vender sig stærkt imod er planerne om at udflytte asylbehandlingen til Rwanda (et vanvittigt projekt) og beslutningen om at udlicitere en del af fængslet til Kosovo (ikke helt, men næsten lige så slemt). Rasmus advarede mod at tro at Rwanda-projektet ikke bliver til noget. Det kan blive til noget, og det kan betyde at spontanflygtninge søger til alle andre lande end Danmark. Grundlæggende usolidarisk, men regeringen vil så kalde det vellykket. Monitorering i Rwanda af overholdelse af rettighedsstandarder vil stort set være

umuligt. Kosovo-projektet er knapt så kompliceret men vil også blive vanvittigt dyrt, blandt andet fordi pårørende vil have ret til betalte besøgsrejser.

Dignity har også forholdt sig meget kritisk til behandlingen af børnene i de kurdiske lejre i Syrien, men Dignity har ikke deltaget i den netop afsluttede delegationsrejse, fordi Dignity kan få en rolle med behandling, hvis eller når børnene kommer hjem.

Der var mange spørgsmål og kommentarer. Nogle handlede om, hvorvidt Dignity alligevel er blevet for institutionaliseret og ikke tilstrækkelig aktivistisk. Blandt andet blev der spurgt til, om man ikke alligevel kunne hjælpe traumatiserede i asylcentre og udrejsecentre. Rasmus svarede blandt andet at man ikke arbejder med mange frivillige, og derfor ikke har muligheder.

1 A. Uden for dagsordenen oplæste Gerd Gottlieb navnene på de BfA'ere, som vi har mistet i tidens løb - med forbehold for at listen ikke kan være udtømmende. Det drejer sig om 40 personer, der stort set alle har været aktive i BfA lige til det sidste. Gerd motiverede sin oplæsning med, at de mange navne bidrager til vores forståelse af os selv som bevægelse i dag. Vi har mistet mange, men vi har stadig deres værdier og engagement med os som et vigtigt rygstød i vores arbejde.

2. Finn Parbst fortalte om den seneste udvikling omkring de tilbageværende danske børn i Syrien og de børn der er kommet til Danmark med deres mødre. Der er en række problemer med at sikre kontakten mellem de varetægtsfængslede mødre og børnene. Børnene har som hovedregel ret til en time med deres mor pr. uge(!), men flere aftaler er blevet udskudt eller aflyst på grund af praktiske problemer. Børnene (i alt 14) har fået lov at møde hinanden, og det har været positivt. Mødrene har nu siddet ca. 7 måneder i varetægt. Det vides ikke, hvornår deres sag kommer for en domstol. En delegation er netop kommet hjem fra Syrien. Natascha fra Repatriate the Children har været med. Hun fortæller, at volden er øget, der er flere drab, og forholdene er værre end tidligere. Børnene er traumatiserede, og man frygter for deres liv. Regeringerne vil stadig kun tage børnene hjem uden deres mødre, selv om det klart vil forværre børnenes traumer. Sagen om en mors fratagne statsborgerskab er på vej til højesteret. Ikke berammet endnu.
3. Kirsten Bitch redegjorde for arbejdet i den gruppe, der har søgt at finde løsninger på at hjælpe "afviste og fastlåste asylansøgere". Konklusionen var, at hvad BfA kan gøre i høj grad afhænger af BfA's synlighed. Derfor er der brug for flere aktive bedsteforældre og mere synlighed.

En række vigtige indsatsområder blev nævnt:

*Det er blevet sværere at påkalde sig befolkningens empati, men måske reagerer folk på adskillelse af forældre og børn. Alle flygtningebørn skal behandles som de ukrainske børn bliver det.

* Folk kan måske forarges over de lange udsigtsløse ophold, hvis de kendte til dem.

* Behovet for flere bedsteforældre i bevægelsen.

* Måske kan hjemmesiden gøres mere inspirerende af yngre.

* Arbejde med at vende folkestemningen.

Nina Lørring viste nogle "Vidste du at ..." faktaark, som vakte stor begejstring. De gøres færdige, så de kan uddeles på folkemøde Møn og i øvrigt.

4. Mette Roerup fortalte at hun ofte får henvendelser fra andre organisationer om demonstrationer, som vi inviteres til at deltage i. Der var diskussion og en vis uenighed om værdien af at deltage i meget små selvbekræftende demoer, men der var enighed om opfordringerne fortsat skal videreformidles.
5. Rapporter fra arbejdsgrupperne. Der må gerne komme flere folk til forårsfest i Avnstrup.
 - Lægegruppen har skrevet til Etisk Udvalg i lægeforeningen, fordi meget tyder på at en læge har medvirket uetisk ved den meget omtalte og rapporterede udvisning fra Avnstrup, hvor en kvinde blev overmandet, skilt fra sin familie og tvangsmedicineret. Der foreligger ikke svar fra lægeforeningen endnu.
 - Gruppen omkring folkemødet redegjorde for udfordringer og muligheder. Der er en række BfA aktiviteter på vej. På folkemødets første dag, en fredag, ventes 5.000 unge.
6. Til den ledige plads i koordinationsgruppen valgtes Pia Qu med applaus.
7. Regnskab pr. 17. maj aflagdes af Henrik Mottlau. Et betragtelig fondsbidrag uden anvisning på anvendelsen betyder, at pengene kan bruges til såvel BfA's arbejde som humanitært arbejde herunder transportstøtte. Koordinationsgruppen disponerer mindre beløb, der ikke kræver Stormødegodkendelse.
Til Folkemøde Møn er tidligere bevilget kr. 20.000 (desværre aldrig nævnt i referat).
Kr. 14.000 er brugt, så der er plads til gode idéer.
8. Eventuelt. En arbejdsgruppe vil skrive et åbent brev til den nye udlændingeminister Kaare Dybvad, der skal henlede ministerens opmærksomhed på "det skøre" i udlændingeloven. Bl.a. med spørgsmål om de afghanske flygtninge, der kun har fået 2 års ophold.

Ingeborg Gimpel introducerede organisationen "kulturmødeambassadørerne". Den består af unge, der kalder sig bindestregsdanskere, fordi de typisk har dansk + en anden baggrund. De vil gerne ud og fortælle om de problemer, de støder på, og kan være en samarbejdspartner for eksempel ved folkemøder.

Pia Qu opfordrede til at deltage i en demonstration med titlen: "Luk lejren!"
28. maj kl. 13-16. Mødested Slotsholmsgade 10, Kbh. Carsten Jensen taler.